

זוהר היומי

זוהר שמות – דף ק"א ע"ב

פרשת משפטים

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ק"א ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

תתענג מזה הוא ענוגא. דעלמא דנוקבא, דאכלי מנהמא דאבירים, דנחית מלעילא. אבל להסתכלא ולא תהני במה דאתהנון שאר צדיקיא, לא יכלא בגין דהוה זר לתמן. ועל דא לא אכיל קדש אבל אכיל תרומה, דאיהו יתיב בעלמא דנוקבא.

תרגום לעברית

אם זכתה להתקן - הואיל ושבה אל בית אביה, מלחם אביה תאכל, תתענג מאותו הענג של עולם הנקבה שאוכלים מלחם אבירים שיורד מלמעלה. אבל להסתכל ולהנות במה שנהנים שאר הצדיקים לא יכול, משום שהיה זר לשם. ועל זה הוא לא אוכל קדש, אבל אוכל תרומה, כי הוא יושב בעולם הנקבה.

טקסט הזוהר

ומגו דאיהו מעלמא דנוקבא, לא אכיל ליה אלא בלילה, דכתיב, (ויקרא כב) ובא השמש וטהר ואחר יאכל מן הקדשים כי לחמו הוא. דהא קדש דאיהו מעלמא דדכורא, לא אתאכיל אלא ביום. בגיני כך (ירמיה ב) קדש ישראל ליי' ראשית תבואתה, (בראשית ל"א ע"ב) שירותא עלאה דכל עלמא דדכורא, (נ"ט ע"א) קדש איהו, ומה דסליק ביה, בקדש ישראל הוה, ובגיני כך קדש ישראל ליי' ראשית תבואתה.

ומתוך שהוא מעולם הנקבה, לא אוכל אותו אלא בלילה, שכתוב (ויקרא כב) ובא השמש וטהר ואחר יאכל מן הקדשים כי לחמו הוא. שהרי קדש שהוא מעולם הזכר לא נאכל אלא ביום. משום כך (ירמיה ב) קדש ישראל לה' ראשית תבואתה, ראשית עליונה של כל עולם הזכר היא קדש, ומה שעולה בו, בקדש היה ישראל, ומשום כך קדש ישראל לה' ראשית תבואתה.

טקסט הזהר

כד רוחין פקידאן, באינון זמנין דפקדין לבי קברי, אינון לא פקדין, דהא לא זכאן לעלמא דקדש, דכתיב, (ויקרא כב) וכל זר לא יאכל קדש. ואי לא זכה ההוא רוחא לאתתקנא כדקא יאות, כיון דאחד בגלגולא, אפילו ביה הוא אתר, בתרומה לא אכיל, וזר אקרי, אפילו לעלמא תתאה ולא אכיל בה. עד הכא ברוא דא.

תרגום לעברית

כשרוחות פוקדות, באותם זמנים שפוקדים את בית הקברות, אותם לא פוקדים, שהרי לא זוכות לעולם הקדש, שכתוב (ויקרא כב) וכל זר לא יאכל קדש. ואם אותה רוח לא זכתה להתקן כראוי, כיון שחזר בגלגול אפילו באותו מקום, לא אוכל בתרומה, ונקרא זר אפילו לעולם התחתון ולא אוכל בה. עד כאן בסוד זה.

טקסט הזהר

סבא סבא, כיון דשריאת לשטטא בימא רבא, זיל ברעותה, לכל סטריין דימא. השתא אית לגלאה, דהא אמינא, דהאי פרוקא כד אתי, עאל גבי ההוא מאנא, דקא אמינא, אעיל תמן, ודביק תמן רוחא (דעלמא) דיליה ביה הוא מאנא ולא אתאביד כלום, אפילו הבל דפומא, יאות הוא וכך הוא. סבא סבא, אי תימא ותגלי, אימא בלא דחילו.

זָכוּ זָכוּ, כִּינֹן שֶׁהַתַּחֲלָת לְשׁוּט בַּיָּם הַגָּדוֹל, לֶךְ בְּרִצּוֹנָה לְכָל צָדִידֵי הַיָּם. עֲכָשׁוּ יֵשׁ לְגִלּוֹת, שְׁהָרֵי אֲמָרְנוּ, שֶׁכְּשָׁפָא הַגּוֹאֵל הָיָה וְנִכְנָס אֶל אוֹתוֹ הַכְּלִי שֶׁאֲמָרְנוּ, מִכְּנִיס לְשֵׁם וּמִדְּבִיק שֵׁם אֶת הָרוּחַ (שֶׁל הָעוֹלָם) שֶׁלֹּא בָּאוֹתוֹ כְּלִי וְכֹלָם לֹא נֶאֱכָד, אֲפִלּוּ הַכָּל הַפֶּה - יָפָה הוּא וְכָךְ הוּא. זָכוּ זָכוּ, אִם תֹּאמַר וּתְגַלֶּה, אָמַר כְּלִי כֹחַד.

טקסט הזוהר

שָׁאֵר בְּנֵי נֶשֶׁא דְעֶלְמָא, דְּקָא מְסַתְּלֵקִי מִנִּיהּ, וְהָא יִדְעָנָא, דְּרוּחַ דִּילֵיהּ שְׂבִיק בְּהֵיא אֶתְתָּא דִּהּוֹת לֵיהּ, וְרוּחָא אָעִיל תַּמּוֹן, מָה אֶתְעָבִיד מִהֵוּא רוּחַ. וְאִי נִסְבָּא הָאִי אֶתְתָּא, אוּף הָכִי, מָה אֶתְעָבִיד מִהֵוּא רוּחַ דְּשִׁבְק בָּהּ בַּעֲלָה קִדְמָאָה, דְּהָא גִבֵּר אַחֲרָא אֶתִּי עָלָהּ.

תרגום לעברית

שָׁאֵר בְּנֵי הָאָדָם שֶׁל הָעוֹלָם שְׁעוֹלִים מִמֶּנּוּ, וְהָרֵי יִדְעָנוּ שֶׁרוּחוֹ הַשָּׂאִיר בָּאוֹתָהּ אִשָּׁה שְׁהִיתָה לוֹ, וְהַכְּנִיס לְשֵׁם רוּחַ, מָה נַעֲשֶׂה מֵאוֹתָהּ הָרוּחַ? וְאִם נִשְׁאֵת הָאִשָּׁה הַזֹּאת, אֵיךְ כָּךְ - מָה נַעֲשֶׂה מֵאוֹתָהּ רוּחַ שֶׁהַשָּׂאִיר בָּהּ בַּעֲלָה הָרֵאשׁוֹן, שְׁהָרֵי אִישׁ אַחֵר בָּא עָלֶיהָ?

טקסט הזוהר

לְאֶתְקִימָא רוּחַ בְּרוּחַ לֹא אֶפְשָׁר, דְּהָא הָאִי דְאֶתִּי עָלָה הַשְּׁתָּא, רוּחַ אָעִיל בָּהּ. וְכֵן הֵוּא קִדְמָאָה דְאֶסְתְּלִיק, רוּחַ אָעִיל בָּהּ. הֵוּא קִדְמָאָה דְאֶסְתְּלִיק בְּנִין הוּוּ לֵיהּ, וְדָא דְהַשְּׁתָּא לֹא פְרוּקָא אִיהוּ, רוּחַ דְּשִׁבְק הֵוּא קִדְמָאָה בְּהֵוּא מֵאָנָא, וְאֶתָּא הָאִי אַחֲרָא וְאָעִיל בָּהּ רוּחַ, וְדָאִי לֹא יְכָלִי תְרוּוֹיְהוּ לְאֶתְקִימָא בְּהֵוּא גּוּפָא דְאֶתְתָּא כֹּחַדָּא, אִי נִימָא דְאֶתְאָבִיד, אִי אֶפְשָׁר, מָה אֶתְעָבִיד מִנִּיהּ.

תרגום לעברית

לְהַתְקִים רוּחַ עִם רוּחַ אִי אֶפְשָׁר, שְׁהָרֵי זֶה שֶׁעֲכָשׁוּ בָּא עָלֶיהָ, הַכְּנִיס בָּהּ רוּחַ, וְכֵן אוֹתוֹ הָרֵאשׁוֹן שֶׁהִסְתַּלֵּק הַכְּנִיס בָּהּ רוּחַ. אוֹתוֹ רֵאשׁוֹן שֶׁהִסְתַּלֵּק הָיוּ לוֹ בְּנִים, וְזֶה שֶׁל עֲכָשׁוּ אִינוֹ גּוֹאֵל רוּחַ שֶׁהַשָּׂאִיר אוֹתוֹ רֵאשׁוֹן בָּאוֹתוֹ כְּלִי, וְכָא הָאֲחֵר הָיָה וְהַכְּנִיס בָּהּ רוּחַ, וְדָאִי

שלא יוכלו שניהם להתקיים באותו גוף האשה כאחד. ואם נאמר שנאבד - אי אפשר.
מה נעשה ממנו?

טקסט הזוהר

אוף הכי אי איהי לא אתנסיבת, ההוא רוחא דשבק ביה בעלה, מאי אתעביד מניה. אי
נימא דאתאביד, לאו הכי. כל דא צריך לגלגא השתא. סבא סבא, חמי מה עבדת, ובמה
אעילת גרמך. קום סבא, ארים דגלך. קום סבא, ואשפיל גרמך קמי מארך.

תרגום לעברית

אף כך אם היא לא נשאה, אותה רוח שהשאיר ביה בעלה מה נעשה ממנה? אם נאמר
שתאבד - לא כך. כל זה צריך עכשו לגלות. זקן זקן, ראה מה עשית ובמה הכנסת את
עצמך. קום זקן הרם דגלך! קום זקן והשפל עצמך לפני רבונך!

טקסט הזוהר

פתח ההוא סבא ואמר, (תהלים קלא) 'י' לא גבה לבי ולא רמו עיני וגו'. דוד מלכא
אמר דא, בגין דהוה מלכא עלאה, ושליטא על כל מלכין עלאין, ושליטין דאית ממזרח
ועד מערב, ולא סליק על לביה לאסטא מארחא, ותדיר שפיל לביה קמי מאריה, וכד
הוה לעי באורייתא, הוה מתגבר כאריא, ועיניו תדיר מאיכין בארעא, מדחילו
דמאריה. וכד הוה אזיל בין עמא, לא הוה ביה גסות רוחא כלל.

תרגום לעברית

פתח אותו זקן ואמר, (תהלים קלא) ה' לא גבה לבי ולא רמו עיני וגו'. דוד המלך אמר
את זה משום שהיה מלך עליון ושולט על כל המלכים העליונים והשליטים שיש
ממזרח ועד מערב, ולא עלה על לבו לסטות מן הדרך, ותמיד שפל לבו לפני רבנו,
וכשהיה עוסק בתורה, היה מתגבר כאריה, ועיניו תמיד מנמכות לארץ מפחד רבנו,
וכשהיה הולך בין העם, לא היתה בו גסות הרוח כלל.

וְעַל דָּא כְּתִיב, יי' לֹא גָבַהּ לְבִי וְגו', לֹא גָבַהּ לְבִי, אֲף עַל גַּב דְּאֵנָּא מְלָכָא שְׁלִיטָא עַל כָּל שְׂאָר מְלָכִין דְּעֵלְמָא. וְלֹא רָמוּ עֵינֵי, בְּזִמְנָא דְּאֵנָּא קִיַּמָּא קַמָּה, לְעֵי בְּאוּרִייתָא. וְלֹא הִלְכְּתִי בְּגִדּוּלוֹת וּבְנִפְלְאוֹת מְמַנִּי, בְּשַׁעֲתָא דְּאֵנָּא אָזִיל בֵּין עַמָּא. וְאִי דָּוִד מְלָכָא אָמַר הִכִּי, שְׂאָר בְּנֵי עֵלְמָא עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה. וְאֵנָּא כַּמָּה אֵנָּא שְׁפִיל לְבָא, וּמֵאִיךְ עֵינָא קָמִי מְלָכָא קִדִּישָׁא. וְחָס לִי, דְּבִמְלִין קִדִּישִׁין דְּאוּרִייתָא, יְרוּם לְבָאִי. בְּכָה וְדַמְעוּי נִפְלִין עַל דִּיקְנִיָּה.

תרגום לעברית

וְעַל זֶה כָּתוּב (תהלים קלא) ה' לֹא גָבַהּ לְבִי וְגו'. לֹא גָבַהּ לְבִי, אֲף עַל גַּב שְׂאֵנִי מְלָךְ שְׁלִיט עַל כָּל שְׂאָר מְלָכֵי הָעוֹלָם. וְלֹא רָמוּ עֵינַי, בְּזִמְנֵי שְׂאֵנִי עוֹמֵד לְפָנֶיהָ וְעוֹסֵק בַּתּוֹרָה. וְלֹא הִלְכְּתִי בְּגִדּוּלוֹת וּבְנִפְלְאוֹת מְמַנִּי, בְּשַׁעֲתָא שְׂאֵנִי הוֹלֵךְ בֵּין הָעָם. וְאִם דָּוִד הַמֶּלֶךְ אָמַר כֹּה - שְׂאָר בְּנֵי הָעוֹלָם עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה. וְאֵנִי כַּמָּה אֵנִי שְׁפִיל לֵב עִם עֵין נְמוּכָה לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ, וְחָבַל לִי שֶׁבְּדַבָּרִים קְדוּשִׁים שֶׁל הַתּוֹרָה יְרוּם לְבִי. בְּכָה וְדַמְעוּתִיו נוֹפְלוֹת עַל זְקֵנִי.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (ק"ב ע"א) ◆

טקסט הזוהר

אָמַר, סָבָא לֹאִי בְּחִילָא, כַּמָּה שְׁפִירָאן דַּמְעִין עַל דִּיקְנִיָּה, כַּמָּה דִּהוּה שְׁפִיר מְשַׁחָא טָבָא, כַּד הוּה נְחִית עַל דִּיקְנָא דְּסָבָא טָבָא דְּאַהֲרֹן. אִימָא מִילָה סָבָא

תרגום לעברית

אָמַר, זֶקֶן עֲיֵף בְּכַח, כַּמָּה יָפוֹת הַדַּמְעוֹת עַל זְקֵנָה, כַּמּוֹ שְׁהִיָּה יָפָה הַשָּׁמֶן הַטוֹב כְּשֶׁהִיָּה יוֹרֵד עַל הַזֶּקֶן שֶׁל הַזֶּקֶן הַטוֹב אַהֲרֹן. אָמַר דְּבָרָה, זֶקֶן, שְׁהִירִי הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ כָּאֵן. שְׂאָר בְּנֵי אָדָם שֶׁל הָעוֹלָם שֶׁהִסְתַּלְקוּ מִמֶּנּוּ, וְהַשְׁאִירוּ רוּחַ בָּאוֹתוֹ כְּלִי שֶׁהָיוּ מְשַׁתְּמָשִׁים בּוֹ,

וְנִשְׁאַחַּהּ, וּבָא אַחֵר וְהִכְנִיס לָאוֹתוֹ כְּלֵי רוּחַ אַחֶרֶת, מֶה נַּעֲשֶׂה מֵאוֹתוֹ רִאשׁוֹן, כְּמוֹ
שְׁנֵתְבָאֵר?

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):
creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.